

i Virkeligheden den Indtægt, som fremkommer ved Skibsafgiften, efter min fulde Overbevisning komme Skibsfarten tilgode, og det er det, jeg trækker efter.

Broberg: Jeg kan ikke erklære mig enig med den ærede Taler; thi vi maa ogsaa vel huske paa, hvor vi ere. Han sagde, at om det hed Havneafgifter eller Skibsafgifter kom ud paa Et. Det er ikke Tilfældet. Havneafgifter ere til at dække de Omkostninger, som virkelig gjøres i Havnene, f. Ex. til Skibenes Befvemmelighed, og det er ganske naturligt, at Skibene betale dem. Der skal være Solværker, derved betales Solværkspenge o. s. v., det er fuldstændig i sin Orden. Men Skibsafgifterne ere noget himmelvidt forskjelligt deraf, og naar det ærede Medlem selv erkjender, hvad jeg har sagt, for rigtigt, at i eet Tilfælde er Skibsafgiften en Udførselstold og i et andet Tilfælde en Indførselstold, veed jeg ikke, hvis man behøver disse Indtægter til Staten, hvorfor man saa ikke kan føre dem over i selve Toldloven, og lade dem være fri for at gaa under et faldt Navn; thi de gaa under et faldt Navn, naar de hedde Skibsafgifter, men ere Udførselstold eller Indførselstold. Der-til kommer endnu, som jeg tror, jeg løseligt nævnedes, at vi maa huske paa, hvor vi ere. Vi kunne ikke ligesom rette os efter, hvorledes det gaar i andre Lande. Det kan være muligt theoretisk at fortælle, hvorledes det gaar der, men vi maa huske paa, hvor vi ere og handle efter de Forhold, hvorunder vi leve. Konkurrencen er i alle Retninger saa overordentlig stor, at den ikke kan taale at underordne sig theoretiske Hensyn, men maa tage praktiske Hensyn, og at Skibsafgiften i praktisk Henseende er en Hindring for Transithandelen, vil det ærede Medlem høre af enhver som helst kyndig Handelsmand her i Landet og i Byen.

Breinholt: Det ærede 7de Medlem for 1ste Kred (Broberg) kom nu, da han sidst havde Ordet, atter tilbage til at betegne Skibsafgiften dels som en Udførselstold og dels som en Indførselstold og spurgte da: Hvorfor kan man saa ikke ligesom simpelthen forandre Skibsafgiften og lægge den paa andre Positioner i Toldtarifen? Jeg skal da tillade mig at gøre opmærksom paa, at det vilde forandre Sagen meget betydeligt. Hvad nu Udførselstolden angaar, hvor Skibsafgiften virker som Udførselstold, hvad jeg fuldstændig indrømmer det ærede Medlem, og hvad Udvalgets Flertal ogsaa tydelig nok har sagt i sin Betænkning, da er der den Omstændighed, at der beløber f. Ex. hele

Udførselstolden sig til $3\frac{1}{2}$ Dre pr. Tonde Korn og til 20 Dre for et Stykke fedt Hornkvæg eller saadan omtrent. Nu er det da givet, at, hvis jeg tager f. Ex. Fragten af et Stykke fedt Hornkvæg fra en dansk Udførselshavn til England, saa er Fragten 10 à 15 Kr. pr. Stk., og jeg spørger da: Tror nu Nogen, at hvis Skibsafgiften bliver eftergivet, disse 20 Dre paa et Kreatur vil have den Indvirkning paa Fragtsatserne, at man istedetfor at sætte Fragten til 15 Kr. for et Stykke Hornkvæg, vil sætte den til 14 Kr. 80 Dre? Jeg betvivler det. Det er det, som Udvalgets Flertal har henstillet som et aabent Spørgsmaal, og hvorover det ærede Medlem saa stærkt dolerede. Men værre stiller det sig med Hensyn til Indførselstolden. Hvis man nu vilde lægge den Del, der virker som Indførselstold, over paa andre Positioner, saa vilde den store Befolkning komme til at betale paa alle Gjenstande, komme til at betale Mere for den Gjenstand, hvorpaa denne Indførselstold bliver paalignet, hvorimod det nu er umuligt, at den store Befolkning kan komme til at betale Skibsafgifter, der beløbe sig til 1.60 af 1 Dre paa hvert Bund. Det er ligesom en Umulighed, at den nu kan komme til at betale den, den maa gaa tilspilde paa Mellemandernes Hænder. (Bloug: Maa jeg bede om Ordet!) Der vilde altsaa være den Forskjel, at man fastede en Byrde, som nu hviler — om det er paa Handelen eller Skibsfarten, vil jeg lade staa uafgjort hen i dette Dieblit — paa visse Klasser, over paa ganske andre Klasser. Det er derfor, at denne Skat som enhver anden god gammel Skat helst maa blive bestaaende som den er; saa forrykkes de nuværende Forhold ikke.

Bloug: Jeg har den største Agtelse for den ærede sidste Talers (Breinholt) gode Mening og Villie, og jeg indrømmer ham Sagkundskab i mange Ting, hvorover han har et klarere Blik end jeg; men jeg tror, han befinder sig i en stor Feiltagelse, naar han tror her i denne Sag ved Spørgsmaalet om Told- og Skibsafgiften at være Talsmand for store og almene Grundsatninger. De Grundsatninger, som det ærede Medlem her i denne Sag vedkjender sig, kan jeg idetmindste hverken erkjende for almene eller for rigtige. Jeg tror, at de meget mere ere urigtige, og derfor maa man ikke undre sig over, at, skjøndt de ganske vist ere gamle, blive de bestandig nye, og saa bliver man jo nødt til, hvor de komme frem, at bekæmpe dem. Jeg tror ikke, det kan negtes, at Skibsafgiften er en Skat paa hele Landets Om sætning med andre Lande, og det hvad enten